

ताय्यं त्रि० तृ-कर्मणि गत्यत् । तरणीये । “नौतार्यां तां नदीं तरेत्” भा० शा० १२४६ लो० “नाय्यं त्रि-लिङ्गं नौतार्यम्” अमरः । तरे देयम् व्यञ् । २तर-णार्थं देवे गुल्फे च । “भाण्डपूर्णानि यानानि तार्यं दाप्यानि सारतः” मनुः ।

ताल ५० तल एव व्यञ् । १करतले शब्दार्थवि० । ताद्यते तड-आघाते कर्मणि व्यञ् डस्य लः । १हरिताले २तालीगपले न० राजनि० १दुर्गासिंहासने न० हेमच० तालस्येदम् व्यञ् तस्य लुक् । ४तालफले न० व्यङ्ग्यमध्य-मभ्यां मिते ५परिमाणे ६करास्फालने ७कांक्षनि-मित्तवाद्यभेदे (करताल) ८खरो खड्गमुष्टौ च ५० भेदि० ६खनामख्याते वृत्तभेदे भावप्र० ।

“पक्वं तालफलं पित्तरक्तञ्चेन्नविवर्जितम् । दुर्जरं बहु-मूलञ्च तन्द्राऽभिव्यन्द्युकदम् । तालमज्जा तु तरुणः किञ्चिन्मदकरो लघुः । श्लेष्मलो वातपित्तघ्नः सक्ते हो मधुरः खरः । तालमज्जा तालफलबीजमज्जा । तालजं तरुणं तोयमतीव मदकृतम् । अस्त्रीभूतं तदा तत् स्यात् पित्तकृतहातदोषहृत्” भावप्र० । “तालो हादशभिर्जात-परिणाहपरिभ्रमैरिति” लङ्गे १०मानविशेषे । हस्तेन जालुमण्डलपरिभ्रमणं यापयित्वाकालमात्रया क्रियते ताव-तीभिर्हादशभिस्तालाख्यः कालाग्रो ज्ञेयः इत्यर्थः ।

११गीतकालक्रियामाने । अयं खर इत्येकालं गेयः इत्येकालं विलम्बित इत्येकालं द्रुतम् इत्येकालं मध्य-मिति बोधयितुं रङ्गशैर्हस्ते रङ्गल्याङ्गुलान्प्रसारणाक्रिया-भिर्नर्तितव्यं गतव्यञ्चेति कालक्रिययोः प्रमाणं तालः । इदमियेकालं गेयमिति कालेनाङ्गुल्याङ्गु-लानादिक्रियामानं ताल इति यावत् । “कालस्य एकदि-ल्लिमात्वाद्युच्चारणनियमितस्य क्रियायाः परिष्फन्दान्ति कायाः परिष्फेदहेतुस्तालम्” इति मधुसू० । “कालेन नर्तनं गलवादनक्रियाणां मानं तालः ताराद्येककालमेवं विरामस्ताल इत्यन्ये” इत्यमरटीकायां भरतः । तद्विरक्तिस्तु गौरीहरयोर्नृत्येन तालो बभूव । तथा हि । हरनृत्यस्य ताण्डवं गौरीनृत्यस्य बास्यम् इति संज्ञा पुरुषनृत्यस्य ताण्डवं नाय्या-नृत्यस्य बास्यमिति नियमात् । ताण्डवस्याद्याल-रेण बास्यस्याद्यालरेण च नितित्वा ताल इति संज्ञा जाता इति” संगीतशास्त्रे तस्य भेदा यथा “चर्चत् पुट १ चार पुटः २ १प्रकृतापुलकस्तथा । ४उद्धृक्:

५सन्निपातः ६ककुण्ठः ७कोकिलारवः । पराजकोलाहलो ८रङ्गविद्याधरः ९शचीप्रियो । ११पार्वतीलोचनो १२राज-चूडामणि १३जयत्रियो १४वादकाकल १५कन्दर्प १६न-लकूवर १७दर्पणाः । १८रतिनीलो १९मोक्षपतिः २०श्रीरङ्गः २१सिंहपिक्रमः । २०दीपको २२सङ्क्रामोदो २४गजनीलस २५चर्चरी । २६कुहको २७विजयानन्दो २७श्रीरविक्रम २८टोडिको । २८रङ्गाभरण २९श्रीकीर्त्ति ३१यननालि ३२चतुर्छाः । ३३सिंहनन्दन ३४नन्दीश ३५चन्द्रविम्ब ३६द्वितीयकाः । ३७जयमङ्गल ३८मन्त्रव ३९मकरन्द ४०लिभङ्गयः । ४१रतितालो ४२वसनच ४३जगन्मयो ४४घ घमास्तिः । ४५ कविशेखर ४६घोषौ च ४७हरवल्लभ ४८भैरवो ४९ । गतप्रत्यागतो ५०मल्लतालौ ५१भैरवमस्तकः ५२ । सरस्वतीकण्ठाभरणः ५३क्रीडा ५४निःसाररेव च । ५५सत्तावली ५६रङ्गराज ५७भरता-नन्दा ५८ऽऽदितालकाः ५९ । सम्पकोटक ६० इत्यादि ताळा भरत संमताः । संक्षेपतो निगदिता अथेषां लघुं तथा । अर्द्धमात्रं द्रुतं प्रेयमेकमात्रं लघुं चतुर्त्तम् । द्विमात्रं गुरुं प्रेयं त्रिमात्रं द्रुतं सतम् ताले चर्चत् पुटे प्रेयं गुरु इत्यं लघुः द्रुतः १ । गुरुर्लघुः द्रुतश्चैव भवेच्चारुपटाभिधे २ । गलागलगलाचैव प्रकृता पुलके सताः ३ । उद्धृके तु गमनाः ४ सन्निपाते गुरुर्मतः ५ । चतुर्विधः परिप्रेयस्तालः कङ्कणनामकः ६ । पूर्णः खण्डः समश्चैव विषमश्चैव कथ्यते । लघुतुष्कं गणौ पूर्णे खण्डे विन्दुद्वयं गुरुः । यगणस्तु समे प्रेयं क्षणो विषमे भवेत् । लघुतुष्कं सद्यत्यनं गुरुर्विन्दु-चतुष्टयम् । सद्यत्यनं लघुश्चैव तालोऽयं कोकिलारवः ७ लघुतुष्कं सद्यत्यनं सत्यं सत्यं लघुः । लघुर्विन्दु-द्वयञ्चेति राजकोलाहलाभिधे ८ । अद्वयं द्वौ द्रुतौ यत् रङ्गविद्याधरः स तु ९ । लघूनि लीणिं यत् सुर्ग-हृणि लीणिं यत् वै । द्रुतद्वयञ्च यत्तास्ति स तालः स्याच्छचीप्रियः १० । अद्वयं गुरुश्चो विन्दुर्गौ द्रुतौ गौ द्रुतौ पुनः । यत् तालः स विप्रेयः पार्वतीलोचना-भिधः ११ । राजचूडामणौ विन्दुर्लघुं विन्दुर्लघौ सतौ १२ । रगणो नो गुरुश्चैव जयश्रीरिति कथ्यते १३ । द्रुतौ लघुचतुष्कञ्च भौ नो द्रुतयुगं लघुः । लघुतुष्कं विना-शब्दं तालः स्याद्वादकाकलः १४ । द्रुतद्वयं यकारस्य कन्दर्पेऽपि प्रकीर्त्तितः १५ । चत्वारो गुरवो यत् चत्वार द्रुतका अपि । लघुचत्वारि चत्वारि तालोऽयं नलकू-